

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 44.

Utgitt 13 juli.

1920

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

5 juli.

av 5 juli.

Følgende bestemmelser utferdiget av Provianteringsdepartementet opheves herved fra og med idag:

1. Skrivelse av 22 januar 1919 om oppgaver fra kjøttkontrollstasjoner og andre overtilførsler m. v.
2. Skrivelse av 15 februar 1919 om plikt for meierier ysterier o. s. v. til å avgi oppgave over motatt melkemengde.
3. Skrivelse av 4 april 1918, jfr. skrivelse av 11 desember 1919, om rasjonering av forbruket av melk og fløte.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet til Provianteringsdirektøren

5 juli.

av 5 juli,

hvorved i henhold til kongelig resolusjon av 16 juni 1920 om ophevelse av Statens Rasjoneringsdirektorat og i medhold av kongelig resolusjon av 27 juni 1919 bestemmes:

Gjennomførelsen av de foranstaltninger, som i henhold til bemyndigelse fra Provianteringsdepartementet i skrivelse av 7 juli 1919 avsnitt II punkt b og avsnitt III punkt 2 er iverksatt av Statens Rasjoneringsdirektorat, henlegges fra 1 juli 1920 å regne til Provianteringsdirektøren, som bemyndiges til å treffe de forføyninger, som finnes nødvendige i henhold til de nevnte bestemmelser.

6 juli.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Havnedirektøren

av 6 juli.

1. I henhold til havnelovens § 57 bestemmes herved, at dampskiber og motordrevne fartøier skal innskrenke sin fart således, at der ikke som følge av gjennomfarten opstår skade, når de passerer sundet Vrængen på strekningen fra Buerstadbaaen i øst til Sundene—Kjøbmandsskjær i vest. Overtredelse av denne bestemmelse straffes med bøter.
2. Departementets bestemmelse av 10 august 1901 om, at dampskiber skal passere fergestedet mellom Sundene og Kjøbmandsskjær i Vrængen med sakte fart, tilbakekalles.

9 juli.
Nr. 1.

Lov

om utvidelse av kjøpstaden Gjøviks grenser.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 juni 1920 sålydende:

§ 1. Fra 1 juli 1921 skal kjøpstaden Gjøviks grenser være følgende:

Grensen begynner ved et punkt ved Mjøsen ca. 100 meter nordenfor Englandsodden og går vestover i samme retning som gjerdet på nordsiden av eiendommen »Skovro«, inntil grensen treffer østsiden av den nye Trondhjemsvei, hvorefter den følger nevnte veis østre kant sydover ca. 330 meter. Derefter går grensen vestover og i rett linje ca. 290 meter, idet den berører det nordligste hjørne av Gjøvik kommunes tomter. Videre går grensen sydvestover og i rett linje, idet den berører det vestre hjørne av Gjøvik kommunes tomter til det østre hjørne av Hunns have, hvorefter grensen videre følger sydgrensen for Hunns have, inntil grensen skjærer Hunnsveien. Derfra går grensen i rett linje til den vestre ende av tjernet »Fastlandsbanen«, derfra i rett linje over Hovde til undergangen ved O. Mustad & Sønns nedre kontor, derfra efter veien til broen over Hunnselven, idet grensen følger vestsiden av veien og broen. Videre går grensen i rett linje op til leet ved gjerdet mot Nedre-Gjøvik oppe på bakkekanten og videre sydover langs det her opførte gjerde, til dette støter mot grensen mot Øvre-

Gjøvik, derfra i sydøstlig retning til veien Gjøvik—Vestre Toten ved det sydvestre hjørne av Frogner. Videre går grensen i østlig retning til veien Gjøvik—Østre Toten ved det punkt, hvor veien på sydsiden av Gjøviks avfallstomt støter til, og deretter langs grensen mellom Vikengen og Viken ned til Mjøsen.

9 juli.
Nr. 1.

§ 2. Den foran beskrevne grenselinje blir på statskassens bekostning å oppgå og utvise ved grensestener ved en åstedsforretning, som holdes av personer, som Kongen dertil opnevner så betimelig, at den senest innen utgangen av juni måned 1921 kan være stadfestet av Kongen.

§ 3. De deler av Vardal herred, som ved denne lov henlegges til kjøpstaden Gjøvik, skal fra 1 juli 1921 utgå av landets matrikkel og skal i enhver henseende henhøre under kjøpstaden Gjøvik. Dog skal dette ikke ha nogen innflydelse på den odel, som den 30 juni 1921 måtte hvile på den jord, som efter nærværende lov overføres fra landet til kjøpstaden.

§ 4. De personer, som den 1 juli 1921 er bosatt på strekninger, som ifølge § 1 overgår til kjøpstaden, skal med hensyn til erhvervelse og utøvelse av stemmerett i medhold av formannskapsloven for kjøpstadene anses, som om de hadde vært bosatt i kjøpstaden i det tidsrum, hvori de har bodd i de omhandlede strekninger.

§ 5. De personer, som den 1 januar 1921 hadde bopel innen de strekninger av Vardal herred, som efter denne lov skal overføres til Gjøvik, anses fra 1 juli 1921 med hensyn til skatteplikt som hørende under kjøpstaden og blir å iligne kommuneskatter i likhet med dens øvrige innvånere.

Utligningen av kommuneskatt til den utvidede bykommune for budgettåret 1 juli 1921—30 juni 1922 (statsskatt for budgettåret 1920—1921) skal foregå ved Gjøvik ligningsmyndigheter og efter de for Gjøvik i henhold til skattelovgivningen for byene gjeldende regler.

§ 6. De i Vardal herred hjemstavnsherettigede personer, som den 1 juli 1921 bor, eller om de da er utflyttet fra Vardal, har hatt sin siste bolig i herredet innen den strekning, som overføres til kjøpstaden, skal for såvidt de var tilflyttet strekningen før 1 juli 1920 ha sin fattighjemstavn i kjøpstaden. Ved siden av denne forskrift skal dog de lovbud, som tillegger hustruen mannens, mannen hustruens og barnene foreldrenes hjemstavn, bringes i anvendelse, såfremt mannen, hustruen eller foreldrene er i live, når de omhandlede strekninger overgår til Gjøvik.

§ 7. De personer, som den 1 juli 1921 på de strekninger, som efter § 1 overføres til kjøpstaden Gjøvik, driver kjøpmannshandel i medhold av gjeldende lovgivning, skal fremdeles være

9 juli. berettiget til å fortsette den av dem drevne næring med de
Nr. 1. samme rettigheter og forpliktelser som byens øvrige kjøpmenn.

De personer, som i medhold av den gjeldende lovgivning fra den 1 juli 1920 har drevet håndverk på ovennevnte streknin-
ger, skal være berettiget til å fortsette den av dem drevne næring.

De i nærværende paragraf omhandlede næringsdrivende har for å kunne nyde de dem herved tillagte rettigheter å melde sig for magistraten i Gjøvik innen den 1 juli 1921.

§ 8. Bygninger på de ved denne lov i Gjøvik innlemmede strekninger nyder ikke godt av den nedsettelse i brandkontin-
genten, som i medhold av lovgivningen om Norges Brandkasse er eller måtte bli tilstått bygninger på det eldre byområde. Hvorvidt og i hvilken utstrekning nogen sådan nedsettelse i tilfelle blir å tilstå nogen del av bebyggelsen på de innlemmede strekninger, bestemmes efter de regler, som inneholdes i lov-
givningen om Norges Brandkasse.

§ 9. De i anledning av grenseforandringen eventuelt for-
nødne erstaningsbeløp til offentlige tjenestemenn utredes av statskassen.

§ 10. De strekninger av Vardal herred, som ved denne lov innlemmes i kjøpstaden Gjøvik, skal fra 1 juli 1920 i bygnings-
og reguleringsvesenets anliggender høre under kjøpstaden, dog således, at det, inntil anderledes bestemmes av Kongen, skal være tillatt å opføre sådanne trebygninger, som omhandles i lov om forbud mot opførelse av trebygninger i landets byer m. v. av 19 mai 1904 § 3 annet ledd.

§ 11. De nærmere regler angående utvisning av ledige byggetomter innen de strekninger, som ifølge § 1 overgår til kjøpstaden, og årlig grunnleie derav kan efter overenskomst med grunneierne fastsettes av Gjøvik bystyre med kongelig approbasjon.

§ 12. Ved skjønn, avgitt av 3 utenfor de pågjeldende kommuner boende personer, hvorav fylkesmannen i Opland op-
nevner 2 og Justisdepartementet 1, blir å avgjøre, hvor stor erstatning Gjøvik kommune skal utrede til Vardal kommune for det tap, som Vardal kommune må antas å lide ved, at strekninger av sistnevnte kommune ifølge § 1 overføres til kjøpstaden.

De nærmere regler for avholdelsen av skjønnen gis av Justisdepartementet. Utgiftene ved skjønnen, hvis avgjørelse er

endelig, fastsettes av Justisdepartementet og fordeles av dette på de interesserte kommuner. 9 juli.
Nr. 1.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 9 juli 1920.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

Hesselberg.

Lov

om forandring i lov av 27 juli 1895 om aldersgrense for fastlønte officerer av armeen og marinen.

9 juli.
Nr. 2.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 juni 1920 sålydende:

De i lov av 27 juli 1895 om aldersgrense for fastlønte officerer av armeen og marinen fastsatte aldersgrenser endres således, at aldersgrensen blir:

For intendanturpremierløytnanter av armeen fylte 55 år.

For veterinærpremierløytnanter fylte 50 år

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 9 juli 1920.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

Hesselberg.

Lov

om forandring i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 § 1.

9 juli.
Nr. 3.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 28 juni 1920 sålydende:

II.

§ 1 i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 skal for fremtiden lyde så:

1. Et skib er norsk, når det utelukkende eies av norske statsborgere.

9 juli.
Nr. 3.

2. Tilhører skibet et aksjeselskap, hvis forretning utelukende går ut på å drive skibsfart eller på å drive sådan virksomhet i forbindelse med ekspedisjon (skibs-aksjeselskap), eller tilhører det et aksjeselskap, i hvis forretning skibsfart, fangstvirksomhet på havet eller bergningsvirksomhet inngår som selvstendig ledd, er skibet norsk, når selskapets hovedkontor og styrets sæte er i Norge og styret består av her i riket bosatte norske statsborgere, som er aksjeeiere, samt når dessuten aksjer for minst seks tiendedeler av aksjekapitalen eies av norske statsborgere.

Aksjer i et sådant selskap kan ikke uten samtykke av styret erverves av andre enn norske statsborgere. Styret skal hvert år i januar måned sende vedkommende departement opgave over dem av selskapets aksjeeiere ved utløpet av det foregående år, som ikke er eller regnes like med norske statsborgere, det antall aksjer de eier, samt om aksjenes og aksjekapitalens størrelse.

3. Tilhører skibet et aksjeselskap, hvis forretning ikke er av den art som nevnt i post 2, er det norsk, når selskapets hovedkontor og styrets sæte er i Norge og styret består av her i riket bosatte norske statsborgere, som er aksjeeiere.
4. Reglene i post 2 og 3 får tilsvarende anvendelse overfor skib, som tilhører kommanditaksjeselskaper, således at hvad der er bestemt om styret og aksjekapitalen, for kommanditaksjeselskaper gjelder de ansvarlige medlemmer og kommanditkapitalen.
5. Ved anvendelsen av denne paragraf regnes like med norske statsborgere staten, innretninger og fond, som styres av staten, norske kommuner og norske sparebanker, korporasjoner og stiftelser, som har helt norsk styre med sæte i Norge, og hvis formål er almenntilgode, samt aksjeselskaper, som oppfyller de i post 2 nevnte betingelser.

II.

Lov av 13 juli 1917 om forandring i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 opheves.

Tilhørte et skib den 13 juli 1917 et aksjeselskap av den art som nevnt i sjøfartslovens § 1 post 2, skal den omstendighet, at mer enn fire tiendedeler av aksjekapitalen tilhørte andre enn norske statsborgere og dermed likestilte retssubjekter, ikke medføre, at skibet ophører å være norsk, såfremt der ikke efter den nevnte dag er skjedd eller efter denne lovs ikrafttreden skjer ny overgang av aksje til nogen, som ikke er norsk statsborger eller likestillet dermed.

Bestemmelsen i foregående ledd får tilsvarende anvendelse, hvis et sådant selskap den 13 juli 1917 hadde krav på skib ifølge kjøpekontrakt eller byggekontrakt, selv om eiendomsrett til skibet først er erhvervet efter den nevnte dag.

9 juli.
Nr. 3.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 9 juli 1920.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

Hesselberg.

Lov

om forandring i havnelovens § 33.

9 juli.
Nr. 4.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 28 juni 1920 sålydende:

§ 33, 3 punktum i lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894 skal herefter lyde således:

Kongen avgir bestemmelse om, hvilken godtgjørelse av statskassen losoldermannen og losene skal erholde under disse befaringer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 9 juli 1920.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

Hesselberg.

9 juli.
Nr. 5.

Midlertidig lov

om tvungen fordeling av husrum.

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Sortingets beslutning, av 2 juli 1920 sålydende:

§ 1. Vedtak om tvungen fordeling av husrum.

Er der kommunal husleieregulering i en kommune, og finner kommunestyret, at boligforholdene i kommunen krever det, kan det beslutte innført tvungen fordeling av husrum.

Vedtaket må stadfestes av Kongen eller den han bemyndiger.

Med søknaden om stadfestelse skal følge opgave over antall leiligheter, som vedtaket gjelder og opplysning om det antall rum, som kan kreves avstått efter denne lovs regler.

Stadfestelsen kan når som helst tas tilbake.

§ 2. Leiligheter som kan underkastes fordeling.

Kommunestyrets vedtak efter § 1 kan bare gjelde leiligheter, hvor antallet av beboelsesrum, den dag kommunestyret gjør sitt vedtak, overstiger antallet av beboere over 10 år med mer enn to. Kjøkken regnes ikke med. To barn under 10 år regnes som én beboer. Det samme gjelder to søsken under 20 år og av samme kjønn.

Vedtaket gjelder ikke leiligheter på inntil 4 rum. Det gjelder heller ikke leiligheter på inntil 7 rum, som er blitt ferdige til å tas i bruk efter kommunestyrets beslutning.

Kommunestyret kan sette antallet av overskytende rum høiere enn bestemt i 1ste ledd, og det kan helt undta leiligheter med et visst antall rum.

§ 3. Fordelingsnemnd.

Husleienemnden skal forestå fordelingen av husrum. Men kommunestyret kan beslutte, at der skal være en egen fordelingsnemnd på tre medlemmer. Den velges av kommunestyret for ett år. Ett av medlemmene velges som formann. Der velges samtidig tre varamenn.

Nemndens medlemmer skal være kjent med boligforholdene i kommunen. Blandt medlemmene skal der være minst en huseier og en leieboer.

Hver, som bor i kommunen og ikke har fylt 60 år, plikter å motta valg. Den, som har gjort tjeneste i ett år, kan undslå sig for å motta valg for neste år.

Nemndens medlemmer kan tilstås godtgjørelse av kommunekassen for sitt arbeide. 9 juli. Nr. 5.

Gjør forholdene det ønskelig, kan der velges flere nemnder. De kan samarbeide under ledelse av en felles formann.

Kommunestyret kan gi forskrifter om nemndens virksomhet, og når der er valgt flere nemnder, om samarbeidet mellom dem.

§ 4. Plikt til å gi opplysninger m. v.

Hver, som har leilighet med flere beboelsesrum enn omhandlet i § 2, skal melde det til nemnden.

Meldingen skal gis til den tid, på den måten og med de opplysninger om beboernes antall, kjønn og alder, rummenes størrelse og beliggenhet m. v., som nemnden bestemmer. Der skal dessuten sendes forslag om, hvordan fordelingen av rummene i tilfelle bør foretas. Nemnden kan fastsette skjema for meldingen.

Nemnden eller den som den bemyndiger, kan kreve å besiktige leiligheten og kan kreve forklaringer av husets eier og beboere.

Bor eller opholder vedkommende sig i kommunen, plikter han etter innkallelse fra nemnden å møte for den med aftens varsel.

Nemnden kan hos statens og kommunale myndigheter og tjenestemenn kreve de opplysninger, som vedkommende har til rådighet.

Før nemnden treffer sin avgjørelse, skal huseieren, når han er en annen enn beboeren, være gitt anledning til å uttale sig.

§ 5. Påbud om bortleie.

Når innehaveren av en leilighet har flere rum enn omhandlet i § 2, kan nemnden påby, at han skal leie bort alle eller en del av de overskytende rum.

Ved avgjørelsen skal der ses hen til mangelen på tjenlige boliger i kommunen, til det behov beboeren har for rummene, og til om disse efter sin innretning og beliggenhet (særlig med hensyn til egen inngang fra trapperum eller entre) egner sig til å leies bort.

I forbindelse med påbudet om bortleie kan nemnden treffe bestemmelse om adgang til å bruke boligens vannledning, kloakk og yttre rum.

9 juli. § 6. Meddelelse om nemndens påbud.
 Nr. 5. Frist for bortleie.

Nemndens påbud efter § 5 skal snarest mulig i anbefalt brev eller på annen betryggende måte meddeles beboeren og huseieren.

Beboeren skal samtidig få en frist til å ordne forholdet. Fristen fastsettes av nemnden. Den må ikke settes kortere enn 4 uker, regnet fra den dag meddelelse om nemndens påbud er mottatt.

Bortleie må uten nemndens samtykke bare skje til personer, som er bosatt i kommunen. Medmindre særlige grunner foreligger, må nemnden ikke nekte samtykke til bortleie til personer, som tar opphold i kommunen for å overta offentlig stilling eller hverv eller for sin utdannelses skyld.

Når rummene er leiet bort og tatt i bruk av den nye leieboer, skal det meldes til nemnden.

§ 7. Tvungen avståelse. Erstatning.

Er melding, som nevnt i § 6, siste ledd ikke kommet inn ved utløpet av fristen, kan nemnden kreve avstått mot erstatning av kommunekassen bruken av alle eller en del av de overskytende rum.

Erstatning for avståelsen fastsettes til et bestemt beløp for måneden. Den skal svare til vanlig leie i handel og handel med et rimelig tillegg for den ulempe, som er forbundet med avståelsen.

Eies boligen av en annen enn den, som skal avstå rummet, skal også huseieren ha erstatning, om avståelsen skjønes å volde skade eller ulempe for ham.

I mangel av mindelig avtale fastsetter nemnden erstatningen.

§ 8. Kommunens bortleie. Ansvar.

Kommunen har rett til mot den fastsatte erstatning å bli satt i besiddelse av de rum, som er krevet avstått efter § 7 — ved politiets hjelp, om det trenges.

Rummene kan kommunen leie bort til beboelse. Ved valg av leieboer skal nemnden forvisse sig om, at vedkommende og hans husstand er aktverdig og ikke lider av smittsom sykdom. Den skal videre se hen til, at leieboeren blir til så liten ulempe for beboeren og huseieren som mulig.

Kommunen er ansvarlig for all skade voldt av leieforholdet.

Kommunen kan si op sin bruksrett med 14 dages varsel. Den skal innen forholdets opphør bringe rummene såvidt mulig i samme stand, som de var ved avståelsen.

§ 9. Kommunens bortleie når fremleie er forbudt.

Har beboeren vært villig til å leie bort rummene efter

§ 5, men ikke har kunnet gjøre det, fordi fremleie er forbudt, 9 juli.
skal valget av leieboer overlates til beboeren efter reglene Nr. 5.
i § 6.

Nemnden kan i så fall kreve, at beboeren frafaller rett til erstatning av kommunen, og at han overtar kommunens forpliktelser overfor huseieren.

§ 10. Ankenemnd.

I hver kommune, som har innført tvungen fordeling av husrum, skal der være en ankenemnd på fem medlemmer, opnevnt for 1 år av vedkommende regjeringsdepartement, som også opnevner fem varamenn.

Formannen skal i byene — og såvidt mulig også i bygdene — ha de egenskaper, som er bestemt for underdommere.

Bestemmelsen i § 3, 3dje ledd finner tilsvarende anvendelse.

Departementet kan tilkjenne medlemmer av ankenemnden godtgjørelse for deres arbeide. Den utredes av kommunekassen.

Gjør forholdene i en kommune det ønskelig, kan der opnevnes flere ankenemnder. De kan samarbeide under ledelse av en felles formann.

Departementet kan gi forskrifter om ankenemndens virksomhet, og når der er valgt flere nemnder, om samarbeidet mellom dem.

§ 11. Anke.

Nemndens avgjørelser kan av beboeren og huseieren ankes inn for ankenemnden til prøvelse.

Anken har opsettende virkning. Den må skje skriftlig innen 14 dager, efterat meddelelsen om nemndens beslutning er mottatt. Anken fremsettes for nemndens formann, som — såfremt ikke nemnden avhjelper det påankede forhold — snarest mulig skal sende saken til ankenemnden med de nødvendige dokumenter og opplysninger.

For behandlingen i ankenemnden gjelder bestemmelsene i § 4, 3—6 ledd.

Går utfallet imot den, som har anket, skal han erstatte kommunekassen omkostningene ved ankesaken, medmindre ankenemnden finner grunn til å fritta derfor. Omkostningenes størrelse fastsettes av ankenemnden, som også med endelig virkning avgjør, om utfallet har gått imot den, som har anket.

De omkostninger, som ankenemnden pålegger, kan drives inn ved utpantning.

§ 12. Klage over mislig forhold fra leieboeren.

Beboeren kan klage til nemnden, hvis leieboeren viser mislig forhold eller forøvrig blir til særlig ulempe.

9 juli.
Nr. 5

Blir klagen ikke tatt tilfølge, kan beboeren bringe saken inn for ankenemnden, som kan pålegge nemnden innen en viss frist å velge ny leieboer eller opheve den tvungne avståelse.

Bestemmelsen i § 11 om ankefrist, behandlingen av ankesaken og omkostningene ved saken finner tilsvarende anvendelse.

§ 13. Straff.

Med bøter eller fengsel op til 3 måneder straffes den, som unddrar sig plikt til forklaring, meddelelse av opplysninger og fremmøte efter § 4.

For uriktig forklaring straffes efter straffelovens § 166.

§ 14. Denne lov trer i kraft straks og blir gjeldende til og med 30 juni 1922, efter hvilken tid beslutninger efter § 1 eller tvungen avståelse av husrum efter denne lov ikke kan finne sted. Likeså ophører ved nevnte tidspunkt alle leieforhold, der er ordnet i henhold til denne lov, dog således at kommune og leieboer har en frist av 4 måneder derefter til avvikling av leieforhold.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 9 juli 1920.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

Hesselberg.

9 juli.
Nr. 6.

Midlertidig lov

om denaturering og salg m. v. av beskattet spiritus
til teknisk og videnskapelig bruk.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Sortingets beslutning, av 2 juli 1920 sålydende:

§ 1. Vedkommende regjeringsdepartement kan gi pålegg om denaturering av beskattet spiritus til teknisk og videnskapelig bruk, og kan treffe de nærmere bestemmelser for gjennomførelsen herav, derunder også om salg av således denaturet spiritus.

§ 2. Med bøter eller fengsel op til 6 måneder straffes den, som bryter nogen med hjemmel av denne lov gitt be-

stemmelse, eller som medvirker til å bryte nogen sådan bestemmelse.

9 juli.
Nr. 6.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks. Samtidig opheves provisorisk anordning av 22 august 1919 om denaturering av spiritusholdige kosmetika, parfymen og essenser.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 9 juli 1920.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

Hesselberg.

LOV

om ophevelse av midlertidig lov av 2 august 1918 om forbud mot salg til utlandet av fartøier under registreringspliktig størrelse samt båter.

9 juli.
Nr. 7.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Sortingets beslutning, av 2 juli 1920 sålydende:

Midlertidig lov av 2 august 1918 om utvidelse av midlertidig lov av 21 juli 1916 om forbud mot salg av skibe til utlandet med endringslov av 13 juli 1917 til også å omfatte fartøier under registreringspliktig størrelse, samt om forbud mot salg av båter til utlandet — opheves.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 9 juli 1920.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

Hesselberg.

9 juli.
Nr. 8.

Lov

om forandring i lov av 15 august 1908 om tilvirkning,
omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 2 juli 1920 sålydende:

I.

Efternevnte paragrafer i lov av 15 august 1908 om tilvirkning, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v. skal herefter lyde således:

§ 39. De nærmere bestemmelser med hensyn til anvendelsen av denatureringsmidler og kontrollen med bruk og forhandling av det for skatt fritatte brennevin eller de derav fremstilte varer gis av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 53. Bestemmelse om, hvorvidt tiltale skal reises for overtredelse av denne lov, treffes av vedkommende regjeringsdepartement, der også, forsåvidt straffen for overtredelsen ikke kan eller ikke antas å burde bli høiere enn bøter eller inndragning, utferdiger forelegg til vedtagelse av sådan straff, som departementet finner passende. Dette gjelder dog ikke overtredelser vedrørende ulovlig tilvirkning eller omdestillasjon av brennevin eller ulovlig besiddelse av anlegg eller apparater for tilvirkning eller omdestillasjon av brennevin og heller ikke overtredelser av forskriftene om forhandling og anvendelse av denaturert brennevin og politur m. v., der utselges i mindre partier enn 50 liter, hvilke overtredelser påtales på sedvanlig måte.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 9 juli 1920.

Haakon.

(L. S.)

Otto B. Halvorsen.

Hesselberg.

Kongelig resolusjon

9 juli.

av 9 juli.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på Kautokeino herredstyes vedtak i møte 30 oktober 1919 om almindelige forskrifter med hensyn til sundhetvesenet innen herredet, — sålydende:

A. Om boliger.

Når en skal føre op eller flytte bygninger, skal en iakta følgende regler:

1. Avstand mellem våningshus og mat-bod på den ene side og fjøs og vannhus på den annen side skal være minst 8 meter.
2. Beboelseshus skal settes på grunn, som i forveien er godt avgrøftet og befridd for muldjord; det skal være forsynt med grunnmur av sten eller betong, og muren må ingensteds være lavere enn 30 cm. over jordflaten.
3. Beboelsesrum ska ha en høide av minst 2,25 m. fra gulv til tak. Ethvert beboelsesrum skal være forsynt med ventil, som en med lethet kan åpne. I beboelsesrum, hvor slike ikke finnes, skal ventiler være innsatt innen ett år, efterat disse forskrifter er trått i kraft.
4. Hvor kokeovn blir brukt i beboelsesrum, skal der være dampnette eller annen innretning, som kan lede dampen ut i det fri. I før opførte hus, hvor sådan innretning mangler, skal den være istandbragt innen ett år, efterat disse forskrifter er trått i kraft.
5. Husdyr, med undtagelse av hund og katt, må ikke huses i våningshus eller rum, som har vegg eller tak felles med dette.
6. Helserådet kan forby, at hus eller værelser, som av mangel på lys eller luft, på grunn av fuktighet eller urenslighet eller overfylling av mennesker anses skadelig for beboernes helse, blir bebodd.

B. Om avfallsstoffer.

7. For ethvert våningshus skal der opføres et privet, som som er fjernet minst 8 meter fra våningshus og matbod. Det må ligge således til og være således innrettet, at der ikke kan skje tilsig til våningshus, matbod eller brønn eller utbre stank til disse eller nabos hus. Privetet må tømmes minst en gang årlig og påfylles ren jord.
8. Avfall fra døde eller slaktede dyr og brukte gangklær eller sengklær må en ikke kaste i elv eller legge på elvebredden

9 juli.

eller på marken, men en skal enten grave det ned på et avsides sted, hvor der ikke kan skje tilslig til drikkevann eller brønner fra, eller brenne det.

C. Om drikkevann.

9. Brønner, som en henter vann fra til matlaging, må en ikke grave på steder, som kan bli forurenset ved tilslig. Brønnene skal bli klædt med sten eller planker og ikke ligge nærmere privet eller fjøs enn 10 m. Brønnen skal være forsynt med stang og fastsittende bøtte.

D. Om matvarer.

10. Slakterier og andre produksjonssteder for matvarer skal til enhver tid stå under helserådets kontroll, og eieren skal være pliktig til uopholdelig å utføre pålegg, som helserådet måtte finne nødvendig til å forhindre, at matvarer blir forurenset eller bedervet.
11. Helserådet kan midlertidig forby salg av kjøtt eller andre matvarer på steder, hvor der forekommer farlig smittsom sykdom blandt mennesker eller dyr, likesom også fra steder, hvor der ikke blir iakttatt tilbørlig renslighet ved kjøttets eller matvarenes behandling.
12. Helserådet kan forby salg eller annen overdragelse av bedervede eller helsefarlige nærings- eller nydelsesmidler og av andre gjenstander, som kan være skadelige for helsen, fordi de inneholder giftige bestanddeler.
13. Butikker skal holdes rene. Tørrfeining er forbudt, likeså spytting på gulvet. Vekt- og målnredskaper, som blir brukt ved handel med matvarer, skal være rene, når de brukes. Det er selgeren forbudt å pakke inn matvarer i aviser eller urent papir.
14. Hvor forholdene gjør det påkrevet, kan helserådet innrømme avvikelser fra disse forskrifter.
15. Såfremt nogen undlater å etterkomme foranstående bestemmelser eller andre beslutninger, som helserådet lovmedholdelig fatter, innen den frist helserådet har fastsatt, kan helserådet la arbeidet utføre for vedkommendes regning.
16. Helserådets medlemmer plikter å påse, at disse forskrifter blir overholdt. Likeså andre bestemmelser, som helserådet fatter, og i tilfelle melde overtredelser til helserådets ordfører.
17. Overtredelse av disse forskrifter blir straffet efter den lovgivning, som gjelder til enhver tid.

Ovenstående forskrifter trer i kraft 1 år, efterat de har fått kongelig approbasjon.

Kongelig resolusjon

9 juli.

av 9 juli.

Den av Nedre Eiker herredsstyre i møte den 15 mai 1920 fattede beslutning om forandringer i den ved kongelig resolusjon av 5 august 1910, jfr. kongelig resolusjon av 22 januar 1915, stadfestede vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Nedre Eiker herred, Buskerud fylke, stadfestes i henhold til lov om lukningstid for utsalgssteder av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre, — dog med en enkelt forandring.

Vedtekten blir herefter sålydende:

§ 1. Utsalgssteder, hvor salg av varer foregår, skal med de nedenfor angitte undtagelser holdes lukket fra kl. 6 aften til kl. 8 morgen.

Fredager samt fra og med 15 til og med 23 desember er det tillatt å holde åpent til kl. 9 aften.

1 og 17 mai skal der holdes lukket fra kl. 2 eftermiddag. Lørdager, julaften, nyttårsaften, påskeaften og pinseaften lukkes kl. 4 eftermiddag. 3 juledag, forsåvidt denne faller på en virkedag, lukkes kl. 2 eftermiddag.

§ 2. Efter den i vedtekten fastsatte lukningstid må kunder ikke innlates; derimot er det tillatt å ekspedere kunder og ordres, som allerede er kommet inn før lukningstiden.

§ 3. Nærverende vedtekt finner ikke anvendelse på meierier, aviskiosker, bakerbutikker, konditorier, kafeer, bevertningssteder, grønthandlers og blomsterhandlers utsalgssteder, samt utsalgssteder, hvor der kun handles med ferdiglavet mat og fersk fisk, samtlige dog kun, forsåvidt der ikke drives annen kjøpmannshandel.

§ 4. Overtredelse av vedtekten straffes efter loven; jfr. straffelovens § 339, 2.

Kongelig resolusjon

9 juli.

av 9 juli.

I medhold av lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 § 44 bestemmes:

1. Det skal være forbudt innen Aust-Agder fylke å bruke snarer og fallstokker i tiden fra og med 1 januar til og med 15 oktober til fangst av tiur, røi, orrfugl, jerpe, rugde, raphøns, rype og hare, dog således, at det i herredene Bykle, Valle, Hylestad, Bygland, Gjøvdal og Topdal skal være tillatt å fange ryper til og med 15 mars. I Bykle, Valle og Hylestad skal det også være tillatt å fange harer til og med 15 mars.

9 juli.

Bruk av snarer av metalltråd er i alle tilfelle forbudt innen Aust-Agder fylke.

2. Den i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 § 13 for tiur og orrhane bestemte jakttid om våren (fra 15—31 mai) forandres for Aust-Agder fylkes vedkommende til tiden fra og med 5 til og med 15 mai.

Denne resolusjon trer i kraft 1 januar 1921 og gis som gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1925.

9 juli.

Kongelig resolusjon

av 9 juli.

I medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at tiur og røi skal være fredet det hele år innen Sogn og Fjordane fylke.

Denne bestemmelse gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1924.

9 juli.

Kongelig resolusjon

av 9 juli.

I medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at det til fangst av tiur, røi, orrfugl, jerpe og hare innen Nord-Trøndelag fylke skal være forbudt å anvende snare eller fallstokk, samt at innen samme fylke tiur og orrhane skal være fredet fra og med 15 mars til og med 24 august.

Disse bestemmelser gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1924.

9 juli.

Kongelig resolusjon

av 9 juli.

I medhold av lov av 21 juni 1912 om bruk av motorvogner § 8 fastsettes nedenstående bestemmelser om motorvogners hjulringer, hvilke bestemmelser — fra 1 januar 1921 — trer i stedet for den i kongelig resolusjon av 18 mars 1913 under litr. A, punkt 3 inntatte bestemmelse:

- 3a) Uten særskilt tillatelse av veidirektøren må der ikke på offentlig landevei benyttes motorvogner med hjulringer av mindre dimensjoner eller av annet materiale enn angitt i efterstående tabell.

Forhjul				Bakhjul				Deanførte aksel- trykk sva- rer om- trént til følgende nettolast i tonn
Aksel- trykk ved fulstet vogn kg.	Luft- gummiringer		Kompakte gummiringer	Aksel- trykk ved fulstet vogn kg.	Luft- gummiringer		Kompakte gummiringer	
	Eng." m/m	Eng." m/m			Eng." m/m	Eng." m/m		
—	—	—	—	1100	enk. 4 1/2	enk. 120	ikke tillatt	—
700	4 1/2	120	ikke tillatt	1400	enk. 5 dobb. 4 1/2	enk. 135 dobb. 120	ikke tillatt	1
900	4 1/2	120	ikke tillatt	1700	enk. 6 dobb. 4 1/2	enk. 150 dobb. 120	ikke tillatt	1 1/4
1000	5	135	ikke tillatt	2000	enk. 7 dobb. 5	dobb. 135	ikke tillatt	1 1/2
1200	5	135	ikke tillatt	2400	enk. 7 dobb. 5	dobb. 135	ikke tillatt	1 3/4
1300	6	150	5	2700	enk. 8 dobb. 6	dobb. 150	enk. 8 dobb. 5	2
1500	6	150	5	3000	enk. 9 (10) dobb. 6	dobb. 150	enk. 8 dobb. 5	2 1/4
1700	6	150	5	3300	enk. 10 dobb. 6	dobb. 150	enk. 8 dobb. 5	2 1/2
1900	7	(175)	6	3600	enk. 10 dobb. 6	dobb. 150	enk. 10 dobb. 5	2 3/4
2000	7	(175)	6	4000	enk. 10 dobb. 6	dobb. 150	enk. 10 dobb. 5	3
2200	7	(175)	6	4400	enk. 12 dobb. 6	dobb. 150	enk. 11 (12) dobb. 6	3 1/4
2400	8	(200)	6	4800	enk. 12 dobb. 7	(dobb. 175)	enk. 12 dobb. 6	3 1/2
2700	8	(200)	7	5400	enk. 12 dobb. 7	(dobb. 175)	enk. 12. dobb. 6	4

9 juli.

Med hensyn til størrelse av hjulringer for tyngre motorvogner enn i ovenstående tabell angitt treffes særskilt avgjørelse av veidirektøren i hvert enkelt tilfelle.

For motorvogner, hvis trykk på foraksel eller bakaksel ligger mellom de anførte vekter, gjelder bestemmelsen for den nærmestliggende vekt. Hvis akseltrykket ligger nøyaktig midt imellem, gjelder bestemmelsen for den største av de nærmestliggende vekter.

De anførte ringstørrelser er forutsatt å tilsvare de tall, som er påtrykt ringene.

Der må ikke benyttes gummiringer, som ved slit eller av nogen annen grunn antas å være skadelig for veiene.

b) For byer eller ladestæder med eget kommunestyre gjelder bestemmelsen i motorvognlovens § 3, siste ledd, medmindre Kongen efter andragende fra vedkommende kommunale myndigheter har fastsatt særskilte bestemmelser om ringstørrelser for motorvogner.

c) Foranstående bestemmelser bevirker ingen forandring i kongelig resolusjon av 18 mars 1913, litra A, punkt 4, hvorefter motorvogner, hvis største akseltrykk ved full belastning overstiger 2 tonn, må ha særskilt tilatelse for å kunne benyttes.

9 juli.

Kongelig resolusjon

av 9 juli.

I henhold til § 88 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896, jfr. § 1 i lov av 17 juni 1869 inneholdende adskillige bestemmelser angående bygningsvesenet, og §§ 65 og 66 i lov om brandvesenet av 15 august 1908 bestemmes, at grensen for Time brand- og bygningskommune utvides overensstemmende med Time herredsstyres beslutning av 31 januar 1920.

De utvidede grenser, (som på et under saken fremlagt kart er angitt med blå linjer) er beskrevet således:

Utgangspunktet ligg i syd for Time jarnbanestasjon, nær jarnbana sin planovergang ved Liknes, der som ei line etter steingarden millom Rosseland og Liknes skjer vinstre sida av Hognestadvegen (Merke 1). Herifrå gjeng grenselina mot nordaust etter det nemnde steingjerde og vidare i same leid over hytta åt Rakel Rosseland til skiftelina millom Rosseland og Nordheim (M.2). Ho fylgjer so denne skiftelina nordvest-etter til Frøylandsvatnet (M. 3) og gjeng nordetter vatnet so langt i aust, at ho sovidt gjeng klar av Nordheims

sitt fastland og holmen åt Vagle til strandlina på garden Bryne 9 juli.
sin grunn (M. 4). Herifrå gjeng lina nordover langs strandi
til grensa millom Time og Klepp (M. 5). Fylgjer denne i
vestleg leid til Käsen (M. 6). Og vidare mot syd til Bryne-
elvi (M. 7). Herifrå gjeng lina langs elvi og fell saman med
grensa mot Klepp til punkt 140 på det reguleringskart som
no gjeld (M. 8). Ho fell so saman med grenselina for det
strøk som alt er regulera (den gamle reguleringsgrensa) og
gjeng fyst i austleg leid til punkt 138 (M. 9) og vidare syd-
over til punkt 156 (M. 10) og endeleg i aust til punkt 154
(M. 11). Frå denne stad gjeng so grenselina til utgangspunk-
tet ved Liknes (M. 1).«

Kongelig resolusjon

av 9 juli.

9 juli.

De ved kongelig resolusjon av 8 mars 1916 fastsatte al-
mindelige regler for tonnasjeavgift opheves,
og der fastsettes samtidig nedenstående nye regler herom:

Regler

for nedsettelse eller eftergivelse av tonasje-
avgift i henhold til lov av 23 februar 1916
samt for avgiftens opkreving.

A. Avgiftens nedsettelse eller eftergivelse.

§ 1. Avgjørelse om nedsettelse eller eftergivelse av den
i vedkommende skattebeslutning bestemte midlertidige avgift
til statskassen av skibstonnasje treffes av tonnasjeavgifts-
styret efter derom inngitte ansøkninger under anvendelse av
de i efterfølgende §§ 2—6 inneholdte regler. Til bedømmelse
av de enkelte forliggende tilfelle kan avgiftsstyret kreve frem-
lagt alle opplysninger, som det finner nødvendige angående
fraktslutninger, regnskapsmessige driftsresultater, ekstraordi-
nære utgifter, usedvanlige ophold m. v. samt legitimasjoner
for disse opplysningers riktighet.

§ 2. Den i avgiftsbeslutningen for dampfartøier i almin-
delig fraktfart og i linjefart og for seilfartøier fastsatte av-
gift svares i almindelighet uavkortet, når fraktmarkedets stil-
ling er sådan, at en almindelig lastedamper på omkring 5 000
tonns dødvekt for et 12 måneders tidscerteparti under ordinære
forhold kan opnå en månedsfrakt av minst kr. 30,00 pr. tonn
dødvekt. Faller fraktene under nevnte grense, blir satsen for
tonasjeavgiften under forutsetning av bibehold av de gjel-
dende maksimalsatser å nedsette til følgende beløp, når tids-
fraktene bestemt på samme måte noteres således:

9. juli. a. For dampfartøier i almindelig fraktfart:
Frakt minst kr. 25,00 men under kr. 30,00 avgift kr. 1,00 pr.
br. reg. tonn.

Frakt minst kr. 20,00 men under kr. 25,00 avgift kr. 0,50 pr.
br. reg. tonn.

b. For dampfartøier i rute- eller linjefart:
Frakt minst kr. 20,00 men under kr. 30,00 avgift kr. 0,50 pr.
br. reg. tonn.

c. For seilfartøier:
Frakt minst kr. 20,00 men under kr. 30,00 avgift kr. 0,25 pr.
br. reg. tonn.

Når frakten er under kr. 20,00, opkreves ingen avgift. Opstår der tvil om fraktmarkedets stilling, forsåvidt foranstående bestemmelser angår, avgjøres spørsmålet av avgiftsstyret.

§ 3. Dampfartøier, som er tidsbefraktet til en høiere eller lavere frakt enn det almindelige fraktmarkedets stilling betinger, kan av avgiftsstyret efter de foreliggende omstendigheter settes i en høiere eller lavere avgiftsklasse enn hvad der følger av reglene i § 2. Dette gjelder dog ikke fartøier, som er bortfraktet til en lavere frakt for en lengere tid enn 12 måneder.

Likeledes kan avgiftsstyret sette i en høiere eller lavere avgiftsklasse, enn den opnådde frakt betinger, dampfartøier som er vesentlig større eller mindre enn det i § 2 nevnte normalfartøi. Avgiftsstyret kan også nedsette i klasse dampfartøier, som har liten lasteevne i forhold til deres bruttotonnasje, eller som på grunn av skibsmaterialets beskaffenhet eller av andre almindelige grunner har forholdsvis større driftsutgifter enn andre fartøier av tilsvarende størrelse.

§ 4. Avgiftsstyret kan tilstå skjønsmessig eftergivelse av tonnasjeavgift pr. tidsrum eller deler av tidsrum, hvori et skib på grunn av havari, streik, oplegning eller lignende er helt ute av tjeneste, eller hvori der har medgått uforholdsmessig lang tid til dets reise.

Likeledes kan Avgiftsstyret tilstå skjønsmessig nedsettelse eller eftergivelse av tonnasjeavgift for skibe, for hvis vedkommende det økonomiske resultat efter innsendt regnskap eller forhåndskalkyle antas å gi grunn til sådan nedsettelse eller eftergivelse. Ved oppstilling av regnskap kan som utgift opføres en til vedkommende tidsrum svarende andel i de periodiske klassefiseringsutgifter. Derimot kan ikke opføres som utgifter skatter. Driftsresultatet kan kreves opgjort for et tidsrum av inntil 1 år utregnet i pct. av skibets antatte verdi eller dets kostende, om dette er større enn den antatte verdi.

Ved fastsettelse av tidsrum for bestemmelse om tonnasje- 9 juli.
avgift regnes hver dag som $\frac{1}{30}$ del av en kalendermåned.

§ 5. Ved beregning av frakt bestemt i fremmed mynt skjer omberegning til norske kroner efter kurs, som fastsettes av avgiftsstyret for passende tidsrum.

§ 6. Avgiftsstyret avgjør, hvorvidt et skib, som er forsynt med både seil og motor, for tonnasjeavgiftens vedkommende blir å henføre til dampfartøi eller seilfartøi.

B. Avgiftens opkreving.

§ 7. Avgiften betales for en kalendermåned ad gangen. Den forfaller til betaling den siste hverdag i måneden og er legges efter den for vedkommende skib i avgiftsbeslutningen fastsatte maksimalfraktsats, medmindre almindelig bestemmelse fra avgiftsstyret om lavere sats eller avgiftsfrihet er utferdiget, eller spesiell bestemmelse om lavere sats eller avgiftsfrihet for noget enkelt skib av dette er avgitt.

§ 8. Avgiften opkreves av tollvesenet på det sted, hvor vedkommende fartøi ved avgiftens forfalltid hører hjemme, og der er ikke adgang til å utsette med betalingen av hensyn til, at vedkommende rederi har reist spørsmål om avgiftens nedsettelse eller eftergivelse.

§ 9. Forsåvidt der av avgiftsstyret er tilstått nedsettelse eller eftergivelse av avgift, som allerede er betalt, tilbakebetales det nedsatte eller efergitte beløp av tollvesenet i henhold til den av avgiftsstyret trufne bestemmelse.

§ 10. Forsvundet skib er fri for avgift fra siste havneavgang.

§ 11. Disse regler trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon

9 juli

av 9 juli.

I medhold av lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912 § 2, 2net ledd, bestemmes følgende:

1. Den ved kongelig resolusjon av 18 juli 1913 under I b fastsatte innskrenkning for motorvognkjøring på hovedveien Aune-Stekern opheves.
2. På veistrekingen Klevgårdene skole — Møre fylkegrense (Gråuren) må kjørehastigheten for motorvogner og motorsykler ikke overstiger 15 kilometer i timen.

Utgiver: Byråchef Young.